

[Kjærulff-Schmidt.]

skal skaffes her og nu, eller som man rigtigt kan opnå henstand med. Men det er langtfra altid en tilfredsstillende løsning for en enke eller en enkemand at skulle bede om henstand hos det offentlige.

Der var flere problemer i dette her end det, den forrige ordfører var inde på. Der er også problemet om de to typer af arv, som i virkeligheden kendes. Der er de situationer, hvor der er tale om fremadrettet arv til yngre generationer, og hvor der jo hidtil har været enighed om, at der er en rimelig begrundelse for at have arveafgifter. Men spørgsmålet er, om man kan bedømme den anden type arv, nemlig hvor arven bliver i samme generation eller måske oven i købet går tilbage til en ældre generation end arveladers på tilsvarende måde, om der virkelig er de samme begrundelser for at vurdere denne type arv på samme måde som den arv, der rettes fremad.

Det vil vi godt være med til at drøfte, og der er også flere andre spørgsmål, der skal ses lidt mere detaljeret på, tror jeg, end skatte- og afgiftsministeren måske gav udtryk for i sin tale. Men som sagt er udgangspunktet, at vi ser med en vis sympati på lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren for skatter og afgifter sagde, at dette lovforslag næppe drejede sig om det store antal, og det er jo nok en korrekt oplysning, men til gengæld må man indrømme, at det drejer sig om forhold, hvor den efterlevende som hovedregel vil være i en situation, hvor skattevæsenets krav ikke sjældent vil virke brutalt og umenneskeligt, og jeg synes, at vort samfund også i denne situation bør optræde medmenneskeligt.

Min stilling til det konservative forslag vil være, at vi bør klare situationen for disse få eller flere ved at give dem adgang til at hensesidde i uskiftet bo. Jeg ved godt, at man kan benytte lejligheden til nu at komme med billige vittigheder om at skulle hensesidde i uskiftet bo med staten, men det drejer sig først og fremmest om et menneskeligt problem, og jeg synes, at det danske samfund har råd til at optræde medmenneskeligt.

Må jeg så sige, når skatteministeren derefter afviser problemet med den begrundelse, at det er for lille til at tage op til særskilt

behandling: ja men så kan det da være, at ministeren kunne tage flere andre ting op til behandling, som også trænger til at rettes. Jeg minder om, at da vi forrige gang havde et forslag til lov om afgift af arv og gave, da sagde den daværende socialdemokratiske finansminister, at han vidste, der var mange enkeltproblemer, som burde tages op. Dengang ventede han på nogle betænkninger, som vistnok siden er kommet. Derfor tror jeg, at ministeren i stedet for totalt at afvise at tage dette problem op skulle sige: vi vil gerne overveje dette og så komme med løsninger på en række problemer. I den forbindelse må jeg måske minde ham om, at vi fra radikal side for et par år siden, da vi sidste gang forhandlede et forslag om afgift af arv og gave, gjorde opmærksom på, at det administrativt måtte være noget nær Ebberød Bank at begynde at kræve arveafgift af blot 1.000 kr. Det er simpelt hen for småt til, at det kan betale sig.

Når det er sagt, så vil jeg da også gerne i anledning af det, hr. Kjærulff-Schmidt sagde, gøre opmærksom på, at selv efter den skærpelse, der fandt sted under finansminister Grünbaum, så har dansk arvelovgivning, så vidt jeg kan skønne, sammenlignet med de fleste andre lande en ganske overordentlig mild beskatning. Den har nok samme satser som de amerikanske, men man skal jo huske på, at når vi skal til at betale arveafgifter i Danmark, så deler man det i forhold til det antal personer, der skal arve. I Amerika beregnes arveafgiften af den samlede sum, der går i arv, og det giver jo en kolossal forskel, eftersom begge lande opererer med arvefri beløb og har progression nu inde i det.

Alt i alt håber jeg altså, da der efter vor mening er et problem, der skal løses, at skatteministeren vil love at tage det op i forbindelse med andre. Vil han ikke det, vil jeg håbe, at vi sammen med andre kan blive enige om, at også en efterlevende mand eller kone skal have ret til at hensesidde i uskiftet bo, selv om de ikke har børn.

Ebba Strange (SF):

Mit partis ordfører er desværre forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor ganske kort på socialistisk folkepartis vegne sige, at vi ser med meget ringe sympati på dette forslag. Vi kan også henvise til, at arveafgiften